

Allahverdi Bağirovun ruhu Xankəndində doğrulacaq!

Gəzetimizin 1992-ci il 28 fevral tarixli arxivindən tapdığım Milli Qəhrəman Allahverdi Bağirovun yalnız və yalnız bizim qəzetə verdiyi müsahibəni kiril qrafikasından latın qrafikasına köçürməyi özümə borc bildim. Müsahibəni rəhmətlik Surxay Əlibəyli alıb. Allahverdi Bağirovun həmin müsahibəsini sizə təqdim etməklə fikrim heç də I Qarabağ müharibəsini günümüzün Böyük Vətən Müharibəsilə, ordumuzla, xalqımızla müqayisə etmək deyil. Sadəcə, Allahverdi Bağirovun yarım qalan arzularının bu gün çin olacağına içdən inandığım üçündür.

"Ağdam Azərbaycanın Stalinqradıdır. Bir neçə nömrə əvvəl biz bu sözü elə-belə yazmamışdıq. Müharibə dövründə alman faşistlərinin burnu Stalinqradda ovulduğu kimi və almanların zəfər yürüşünə Stalinqradda son qoyulduğu kimi, erməni faşistlərinin də zəfər yürüşlərinə son qoyulub. Bu danılmaz həqiqətdir ki, əgər ermənilər Ağdam cəbhəsini yara bilərlərsə, bütün Azərbaycanın erməni taunundan xilas olmağı çox çətindir. Bu gün həmin cəbhədə vuruşan oğullardan biri də Ağdam Xalq Cəbhəsinin liderlərindən biri və ağsaqqalı Allahverdi Bağirovdur. Allahverdi hadisələr başlayandan canı ilə, qanı ilə mübarizənin ön sıralarında gedir".

göstərə bilməz ki, azərbaycanlılar arvad-uşağı girov tutub. Bunu yazmaq hər kəsin öz kişiliyinə, öz qeyrətinə. Bu düzdür ki, əsirlərin dəyişilməsi prosesi adətən xalq cəbhəsinin üzərinə düşür. Amma digər təşkilatların, xüsusən hüquq mühafizə orqanlarının zəhmətini də danmaq günahdır. Mən bu işdə respublika Prokurorluğunun, eləcə də Ağdam Rayon Prokurorluğunun fəaliyyətini qeyd etmək istərdim.

- Soruşmaq pis çıxmasın, bəs sizi kim maliyələşdirir. Yeməyi-

dır. Bunu onların özlərindən də soruşa bilərsiniz.

- Allahverdi bəy, sizin fikrinizcə, bu müharibə nə vaxta qədər uzanacaq?

- Əgər ortada ögey-doğmalığ olarsa, əgər yenə də respublika rəhbərliyi qətiyyətsizlik göstərərsə və bir də, özünümüdafiə qüvvələri ayrılıqda düşməne, özü də bir nöqtədən idarə olunan düşməne qarşı mübarizə apararsa, müharibə uzun çəkəcək. Yox, əgər hamı bir yumruq kimi birləşib vahid və eyni zamanda

Artıq 10-cu gündür ki, polad kimi möhkəm, şanlı Ordumuz Qarabağ uğrunda gecə-gündüz mübarizə aparır.

30 ildir millətimizin yaddaşına həkk olunan işğal tarixlərini qazıyıb qələbə tarixlərilə əvəzləyirlər. 30 ildir öz yurdundan didərgin düşmüş insanlarımızın qaçqın və məcburi köçkün statusları artıq qarış-qarış, kənd-kənd ləğv olunur.

Günlər öncə tamam başqa bir səbəbdən - koronavirusla mübarizədə qaldırılan "Biz birlikdə güclüyük!" şüarı bugün Qarabağ uğrunda öz missiyasını davam etdirir.

Hamının gözü, qulağı cəbhədən gələn xəbərlərdə, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəsmi tvitter səhifəsindədir.

Hamı gözləyir ki, nə vaxt növbəti azad olunan rayonumuzun, şəhərimizin, kəndimizin müdəsi veriləcək.

Daha şəhid xəbərləri hüznə, kədərə yox, sevinclə qarşılanı. Xalq "Hər şey Vətən üçün" amalı uğrunda təkə övladından deyil, həm də malından, mülkündən də keçib.

Birlik və həmrəylik qələbəmizin açarıdır. Ordunun nizam-intizamı, vahid komandanlıqdan idarə olunması, döyüş ruhu, dezinformasiyaların yayılmasının qarşısının alınması, insanları bir an da olsun ruh düşkünlüyünə uğramağa imkan verilməməsi bizə Qarabağı bəxş edəcək.

Çox, çox inanıram ki, işğaldan azad olunan gün Allahverdi Bağirovun ruhu Xankəndində doğrulacaq!

Xankəndinin ortasına sancılan bayraq təkə ordumuzun mübariz əsgərlərinin əliylə deyil, həm də bunun arzusunda olan Allahverdi Bağirovun və başqa qəhrəmanlarımızın əliylə sancılacaq!

**Qələbə bizimlədir!
Qarabağ Azərbaycandır!**

nizi, içməyinizi, geyiminizi kim verir?

- Əvvəla, Azərbaycanın bütün rayonları sağ olsunlar. İndicə elə siz şahidi oldunuz ki, Qobustan rayonunun camaatı, İsmayıllı rayonunun camaatı bizə xeyli lazımı vəsait gətiriblər.

Amma mən Rəşid Məmmədovun, Nadir və Ağa İsmayılov qardaşlarının mərdliyini ayrıca qeyd etmək istərdim. Dörd ildir bu adamlar olub-qalanlarını son mənatlarını ermənilərlə mübarizəyə həsr ediblər. Bizim döyüşçülərin bütün yeməyi, içməyi, geyimi, eləcə də başqa məsələlər onların hesabınadır. Özü də təkə bizim yox, Ağdamdakı digər özünümüdafiə qüvvələrinin də ərzaqla təminatı bu adamların şəxsi büdcəsi hesabına-

ağıllı komandanlığa tabe olarsa və birgə mübarizə apararsa, biz tezliklə qalib gələ bilərik. Lap mən qələbə gününü də deyərəm. Özü də mən o qələbə gününə inanıram. Amma bunu kiçik bir sirr sayıb demərəm.

- Qəzetimiz vasitəsilə nə etmək istərdiniz?

- Dediymi dedim. Axırıncı sözümdür ki, Azərbaycanın bütün qeyrətli oğullarını Qarabağ uğrunda döyüşə səsləyirəm. Haydı, qardaşlar, öləlim Vətən yolunda. Əgər bu gün Vətən yolunda ölməsək və ya ölməyi bacarmasaq, onda gələcək nəsil cəmdəyimizə tüpürəcək. Amma ölsəm də, mən Xankəndində öləcəm.

**Surxay Əlibəyli
28 fevral, 1992-ci il,
"Ədalət" qəzeti**

bugünkü döyüşdə quşatan kimidir. Həmin vaxt biz mühasirəyə düşdük. Nə qədər kömək çağırısaq da, səsimizə səs verən olmadı. Amma bizim əvvəlki danışıqla lazımı anda bizə kömək gəlməliydə. Sözdün düzü, xalq cəbhəsinin döyüşçülərinə bir qədər ögey gözle baxırlar. Bu çox pisdir. Biz bu gün dəhşətli bir düşmənlə vuruşuruq. Burada ögey-doğmalığ olmamalıdır. Həmin gün biz 8 nəfər itirsək də, döyüş tapşırığını yerinə yetirdik. Naxçıvanıkdən düşmənin digər tərəfinə kömək keçə bilmədi. Amma onu da deyim ki, Vətən bizə doğma baxandan sonra kim bizə ögey baxırsa baxsın, biz son damla qanımıza kimi döyüşəcəyik. Bir ağdamlı kimi deyirəm, qardaşım Eldarın goruna and içirəm, Azərbaycanın bayrağını, bax, bu əllərimlə Xankəndinin ortasına sancacam.

- Bu günlərdə ermənilərin girov apardığı iki körpə uşağı dəyişmişiniz. Ümumiyyətlə, əsirlərin dəyişməsində xalq cəbhəsinin xüsusi əməyi var.

- Arvad-uşağı girov tutmaq kişilik deyil. Biz bunu dəfələrlə hava əlaqəsi vasitəsilə ermənilərə də demişik. Və hələ ermənilər bircə fakt da

- Allahverdi bəy, şəxsən mənim ən çox sevmədiyim bir məsələ var, o da intizamsızlıq. Jurnalist aşiq kimi gördüyünü çağırır. Döyüşçülər saqqalıdırlar, şəhərdə silahla gəzirlər, hətta bəzən əmrə də tabe olurlar.

- Bu bizim döyüşçülərə aid deyil. Siz məni iyirmi ildən çoxdur tanıyırsınız. Məni həmişə bir ağsaqqal kimi sevilə və sayıblar. Və mən özüm də çox gözəl bilirəm ki, hərbin birinci qanunu intizamdır. Bizim özünümüdafiə qüvvələrinin əsgərləri bütün intizama tabedirlər. Amma onu da gizlətmirəm ki, ermənilərdə olan intizam, plan və strategiya bizdə, bizdə deyəndə, yəni bütün Azərbaycan özünümüdafiə qüvvələrində yoxdur.

- Siz demək olar ki, hər gün döyüş əməliyyatlarında iştirak edirsiniz. Bunun uğurlusu da olur, uğursuzu da. Naxçıvanıkdə uğrunda döyüşdə də müəyyən itkiniz olub.

- Bəli, həmin döyüşdə 8 nəfər itirmişik. Amma bu bizim günahımızdan deyil. Erməninin güclü silahına və texnikasına qarşı bizim xalq cəbhəsinin uşaqları avtomatla vuruşurdular. Mən sizə deyirəm, avtomat